

ποταμός. Ποταμός, river, Ξενοφάνης 30.4-6 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν ... ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ.

ποτέ. Κάποτε, at some time, Ξενοφάνης 7.2 καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικτῖραι Μέλισσος 2.4-5 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχὴν ἂν εἶχεν (ἤρξατο γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) καὶ τελευτήν (ἐτελεύτησε γὰρ ἂν ποτε γενόμενον) Ἐμπεδοκλῆς 117.1 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμενῃ κοῦρός τε κόρη τε τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἰχθύς. || Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δυνόν ποτε πῶς ἂν τις λάθοι; Παρμενίδης 8.5-12-20-61 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται ... οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰσχὺς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸ ... οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι ... ὥς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμῃ παρελάσσει Ἐμπεδοκλῆς 16.1 καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἷω Δημόκριτος 50 ὁ χρημάτων παντελῶς ἦσσαν οὐκ ἂν ποτε εἶη δίκαιος.

πότιμον (ἀντίθ. ἄποτον). Πόσιμο, drinkable, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαιώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.

ποτιπίπτειν. Προσπίπτω / προσκρούω, fall upon / strike against, Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθασιν.

πότμος (συνών. μόρος, θάνατος). Θάνατος, death, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 δυσδαίμονα πότμον.

πούς. Πόδι, foot, Ξενοφάνης 2.1-17 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο ... οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν ... τοῦνε-κεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἶη Ἐμπεδοκλῆς 29.2 καὶ 134.3 οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα) 101.2 κέρματα θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν ... ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῇ περὶ ποίῃ Διογένης 6.22-23 τείνουσιν (sc. αἱ φλέβες) εἰς τὴν κνήμην τε καὶ τὸν πόδα καθάπερ καὶ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Δημόκριτος 228.4-6 οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας

ὁρούοντες, ἦν ἐνὸς μούνου <μῆ> τύχῳσι καταφερόμενοι, ἐνθα δεῖ τοὺς π ὁ δ α ς ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἴχνιον μούνον λέλειπται τῶν π ο δ ὦ ν). || Ξενοφάνης 28.1 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ π ο σ σ ἰ ν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται Ἡράκλειτος 3 εὖρος π ο δ ὁ ς ἀνθρωπείου (sc. ἥλιος).

πρᾶγμα 1. Πράγμα/συστατικό, thing/constituent, Φιλόλαος 6.2-6 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν αἰδῖος ἔσσα ... μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν, ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων 11.9-14-17 οὐ γὰρ ἦς δῆλον οὐδενὶ οὐδὲν τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλῳ πρὸς ἄλλο, εἰ μὴ ἦς ἀριθμὸς ... νῦν δὲ οὔτος (sc. ἀριθμὸς) ... σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων. ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις π ρ ᾶ γ μ α σ ι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν. || Δημόκριτος 164.12 αἰ δὲ περιφερεῖς ταῖς περιφερέσιν ὥς ἂν συναγωγὸν τι ἐχούσης τῶν π ρ α γ μ ᾶ τ ω ν τῆς ἐν τούτοις ὁμοιότητος. Πρβλ. **χοῆμα 2.** Πράγμα/πράξη, thing/action, Δημόκριτος 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαῖτοι ξὺν νόῳ, πολλὰ μὲν ἔρξει π ρ ᾶ γ μ α τ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἔρξει. Πρβλ. **πρᾶξις**, ἔργον.

πραγματεία. Πραγματεία, treatise, Ἀρχύτας 4.5 καὶ ἃ ἐκλείπει αὖ ἃ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἃ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ καὶ ὁμῶς, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ π ρ α γ μ α τ ε ί α, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἵδεσιν.

πραγματεύεσθαι. Πραγματεύομαι, study/treat, Ἀρχύτας 4.3 καὶ δοκεῖ ἃ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλᾶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τᾶς γεωμετρικᾶς ἐναργυστέρῳ π ρ α γ μ α τ ε ύ ε σ θ α ι ἃ θέλει.

πραέως. Μὲ πραότητα, with mildness, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίῃ τὸ φέρειν π ρ α έ ω ς πλημμέλειαν.

πρᾶξις. Πράξη, action, Δημόκριτος 55 ἔργα καὶ π ρ ή ξ ι α ς ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρεῖων 66 προβουλεύεσθαι κρείσσον